

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

VI Filiae Dagoberti ope S. Florentij visus & loquela reddita. Kirchemium
aliaque loca monasterio Haselace[n]si attributa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

V I

Filia DAGOBERTI Regis ope S. Florentij visus ac loquela reddita. Kirchemium aliaq³ loca monasterio Haselacensi attributa.

Eodem tempore S. Florentius, qui Arbogasto postea in Episcopatu Argentoratensi successit, apud Haselacenses, ut supra dictum est, degebat, haud procul à Kirchemio Regis DAGOBERTI palatio, cuius filiam a demonio vexatam liberavit, ut legitur in Fragmento historico Alberto Argentinensi præfixo. Acta eius varia hanc Regis filiam tradunt à natiuitate cecam & mutam fuisse. Rex igitur cognitâ illius sanctitate, ut ad se veniat, deputatis honestis nuntiis interpellat. Beatus verò Florentius accersitus, palatium Regis adiit, sed Regis filia, viro Dei cominùs existente, videndi pariter & loquendi dona percepit, presentibus omnibus suæ salutis annuntians auctorem. Ecce, inquit, ecce venit sanctus Dei Florentius, cuius meritis me Divina illuminavit gratia, & usum loquendi concessit. Ad tanti novitatem miraculi contremiscit mater, obstupescit & pater. . . Rex ne ingratus videretur, quid honoris, quid beneficentiæ Dei famulo valeat impendere, diligenter attendit. Deinde quod gratius Sancto Dei nouerat, locum quem inhabitandum elegerat, perpetuò possidendum donauit. Adhæc humanis ne quid deesset necessitudinibus, his scilicet qui ibidem Deo forent seruituri, domicilium quod ipse inhabitabat, Kirchem scilicet cum omnibus suis appendiciis liberè contradidit, donationemq³ factam auctoritate regiâ roborauit. Hactenus Acta ex MS. Bodecensi. Quas speciatim ei possessiones donarit, in MS. Coloniensi ita exponitur: *Quare cum*

Rex

Rex & omnes mirarentur, tradidit eidem sancto viro magnam partem eiusdem silvæ ad cellam ibi ædificandam, villasq; adiacentes & prædia multa dedit, quæ usque hodie ad claustrum Hasaelabe pertinent. Hæc ibi. Limites agrorum à S. Florentio a fino circumuectos, quo tempore Rex DAGOBERTVS corpus balneo abluebat, liberali munificentia donatos fuisse refert Coccius cap. 17. Eadem in Actis carmine heroico descriptis in supra memorato Breuiario Argentinensi ita paucis leguntur.

*Charta perpetuæ sub confirmante libello,
Rex concessit ei, quantum transiret a sello.
Balnea dum sineret Rex, & ab his vestitus abiret.
Tempore duplato non iret eques stimulatus,
Quantum transiit prunelli pes agitatus,
Donec Rex sumpsit chirothecas, amne rigatus.*

Diploma aliquod, seu documentum regium foundationis Haselacensis recitat idem Coccius, sed, vt DAGOBERTO SENIORI accommodaretur, aliquot mendis interpolatum, quibus omissis, quæ hanc donationem attingunt, excerpimus. Ita ego incipit.

In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis Amen. DAGOBERTVS Diuinâ fauente clementiâ Francorum Rex. Omnibus, regni sui Principibus, imò cunctis fidem Christianam profitentibus, tam futuris quàm presentibus, gratia vobis & pax ab eo, qui est & qui venturus est Omnipotens. Votum, quo Deo & Sanctis se quis obligauerit, sine maculâ reatus irritum fieri non poterit. Et quanto maior & dignior est is cui vouetur, eò ferietur grauiori iudicio vouentis & non reddentis præsumptio. Debemus igitur & volumus nos quoque reddere, quod vouimus Domino terribili & ei qui aufert spiritum Principum, terribili apud omnes Reges terræ Igitur sub certâ spe indulgentiæ & remissionis peccatorum meorum, reddens alacri studio votum, quod feci, monasterium in honorem sanctæ

Et Trinitatis, ac S. Mariae perpetuae Virginis, quod Haselaque vocatur, in meo regno ac diocesi Argentinenſi ſitum conſtruxi. Sed honorabili Florentio Dei amico, ac tunc ibidem in ſolitudine commorante, divini inſtinctu Spiritus à me impetrante, iam dictum monaſterium ſublimare & regali munificentia ditare decreui. dans prædicto monaſterio, & in perpetuum datum eſſe volo, de rebus fiſci mei illic adiacentibus, quidquid ad me ſpectat, tam in villis quam mancipiis, ſilvis, vineis, campis, pratis, pascuis, aquis, aquarum decurſibus: & omnia hæc in uſum monaſterij antedicti, & Fratrum ibidem Deo ſeruentium ſeu famulantium, ſub canonicali tamen regulâ degentium, liberâ donatione redigo. Trado etiam venerabili Dei cultori Florentio ſuaq; Eccleſiæ locum ac vallem terminorum Voſagi, quæ ſcilicet pro ſolitudine ſeu eremo, nec non pro requie & expectatione generalis reſurrectionis ſibi ſuiſq; ſequacibus fideliter elegit. Sed & ne ſeruitores diuini cultus ibidem videlicet & loco & eccleſiâ prædictis, penuriam aliquam vel aliquem materialis ſubſtantia paterentur defectum; regalem meam habitationem bene ordinatam ſeu procuratam Kirchhaim cum ſuburbis Marley, Vallem-Corona, Virdenheim, Villam-Vene, caſtellum ſitum in monte iuxta ſtratam Tabernenſem, uſque ad rinulum Oſellum, cum omnibus adiacentibus hubis, ſilvis, vineis, campis, pratis, pascuis, aquis, aquarum decurſibus, ipsis trado. Locum autem prædictum, quem ſingulari amplectimur dilectione, nunc & deinceps ab omni ſeruitutis oppreſſione liberum ſub regali tuitione eſſe volo, ita videlicet ut nullus iudex publicus ex iudiciariâ poteſtate quidquam poteſtatis vel negotij in ipsis marchis exercere vel habere præſumat, nec homines locorum antè dictorum adſtringere, vel ad cauſas audiendas, freda vel tributa ſoluenda, poſtremò nihil penitus audeat ab iis exigere. Ut autem mea traditio & iuris & conſeſſa dignitatis inſtitutio ſtabilis & inconcuſſa iugiter permaneat, chartam hanc inde conſcriptam diſpoſui, adiectione ſigilli mei appenſioneq; roboratam ſignavi.

M

Haftenus

Haftenus diploma. Annus Christi adscriptus est 100XIII, enormi mendo, cum eo tempore puer adhuc esset DAGOBERTVS senior: cuius duo filij adiunguntur Chlodoueus & Sigebertus: verum illo necdum nato, hic creatus fuerat Rex Austrasiorum anno 100XXXVIII, cuius dein subiecta erat dominio Alsatiae regio. Datum ergo dictum diploma est à DAGOBERTO filio Sigeberti, postquam ille, vt mox dicemus, regnum Austrasiorum accepit. Potuit huic traditioni interfuisse filius ante à S. Arbogasto, vt supra dictum est, à morte suscitatus, Potuit etiam, vt traditur, interfuisse Regina, legitima coniux, cum filiâ Rathilde, quam meritis S. Florentij sanatam fuisse plerique arbitrantur. De liberis huius DAGOBERTI infra pleniùs agemus.

Dictus Florentius in Actis appellatur *Scotorum indigena*, ac *de Scotiâ venisse*, & in Vita metricâ, *Vir est flos Scotorum nobilibus parentibus ortus*. Ioannes Leslæus lib. 4 Rerum gestarum Scotorum in Eugenio VI, Rege LVII, hæc scribit: *Hoc tempore Scotia Ecclesiæ edidit acerrimum veritatis propugnatorem, Florentium quemdam, praclaris natalibus illustrem. Hic peregrè profectus, multos paganismi tenebris oppletos, Christi splendore impleuit. Vitam austeram in intimis densissima siluæ recessibus non procul à Bruschio celeberrimo Alsatiae fluuio egit. Monasterium peregrinum ad suos (qui ex Scotiâ ad illum frequentes religionis ergo confluebant) excipiendos erexit. Hunc Argentinenses postea suum Episcopum, Rothario mortuo, crearunt. Tumulatur in monasterio, quod Scotis peregrinis eum extruxisse diximus. Hæc Leslæus: ex cuius & Hectoris Boethij lib. 9 historiae Scotorum, calculo, Eugenijs VI anno 100LXXXVIII Rex creatus est, quo regnante, mortuo S. Arbogasto, quem Rothario successisse supra demonstratum est, S. Florentius creatus Episcopus, ad finem circiter istius seculi VII superfuit: à*

quo aliud D. Thomæ sacrum cœnobium Scotis accipiendis ab eodem intra urbem Argentoratensem collatum esse tradit ex veteribus schedis Coccius. Guillimannus de Episcopis Argentinensibus, eius operâ, ait, & auctoritate constructum Argentinæ Scotis monachis & peregrinis primò diuersorium, siue hospitale, (ut vocant vetera monumenta legum) post etiam templum in honorem D. Thomæ Apostoli, quod postremò in collegium Canonicorum conuersum, multis viris egregiis quondam refertum, & unde nonnulli Episcopi sumpti. Hæc ibi. Potuit initio S. Florentius in Haselacensi cœnobio, in quo sepultus est, Scotos etiam monachos admisisse.

Translato ad Haselacenses S. Florentij cœnobitas Kirchemio, DAGOBERTVS Rex aut habitauit Argentorati, vbi in palatio regio Lotharius Imperator, eiusque frater Ludouicus Rex Germaniæ signarunt diplomata, à Guillimanno edita lib. I de Episcopis Argentinensibus cap. 5, aut certè ad regnum Austrasiorum, de quo iam agemus, administrandum tunc fuit euocatus.

V I I

Regnum Austrasianum DAGOBERTI. Bellum in confiniis inter eum & Theodericum Regem Neustria & Burgundia.

VAcuum annorum XL interuallum in Annalibus Chronicisque Regum Francorum repertum, alto silentio inuoluit regnum Austrasiorum à Dagoberto aliquot annis administratum: quod tamen adstruunt genuina diplomata, aliaque antiquorum scriptorum sincera monumenta.

M 2

Occiso